

Kallis sõber Herman Rajamaa,

Aitäh Sinu 4. juuni k.a. kirja, tervituste ja hääde soovide eest!

Vastus on veidi viibinud. Olin ligi poolteist kuud haige, õigem poolteise kuu jooksul kaks korda haige, "fluus", nagu üteldakse siin ja siis mingis kõhuhädas, mis eriti ära kurnas, kaalu alla ja jõudu võttis. Nüüd on aga eluvaim tagasi tulemas.

Tänu hää hinnangu eest meie Bülletäänile. Vahe peal ehk oled kätte saanud selle suvenumbri 60. Seegi peaks Sind kui koolimeest huvitama, kuna seal meie Eesti Kooli kasvandikud on hakanud luuletama, eriti seda õppima. Tänu selle eest võlgneb eesti ühiskond eriti Lilian Esopile, kes juba paar aastat on oma klassi õpilasi püüdnud huvitada eesti luulest, neile Bernard Kangro "Suviharja" kinkinud ja seda selgitanud. Kangro 60.a. juubeli puhul deklameerisid ta õpilased Kangro luulet, võtsid osa juubeliaktusest ja saatsid juubilaile tervituse. Proua Esopi XI õppeaastast jäi koo~~dist~~ eemale vaid üksikuis 18 aastane tüterlaps, ülejäänud 4 jätkavad kooliskäimist ka eeloleval kooliaastal, moodustades XII õppeaasta.

On kena, et E.Õpetajate Keskühingu 20. aastapäev õnnestus nii häästi. Mainid kaht tervitust USA-st. Mul on kahtlus, et nende taga seisis ikka too tubli Lilian Esop... Ta õde Selve Maas on saanud hakkama lausa vägiteoga. New Yorgi kirjastus (ameerika) VIKING PRESS on välja andnud valiku eesti muinasjutte inglise keeles Selve Maasi tõlkes. Rammatu on illustreeritud Kanadas elunev ungari kunstnik Laszlo Gal. Raamatu tiitel: "The MOON PAINTERS and Other Estonian Folk Tales" Retold by Selve Maas. Raamat on hää, soliidne ja kaunis. Hind \$4.95. 143 lk. Ja Selvel on valmis teine käsikiri, jällegi 15 muinasjuttu, nagu esimenegi, ja käsikiri on ühes teises kirjastuses kaalumisel... Ka eestikeelsete muinasjuttude valiku alal on valmis kaasa aitama, kui aga kirjastaja leiduks... Mõlemad õed Lilian Esop ja Selve Maas on mitte üksi andekad, vaid ka teguvõimsad. Lilian on astunud ülikooli, kus ta praegu õpib inglise kirjandust ja muusika teooriat. Selve töötab Washingtonis Kongressi raamatukogus.

E.Õ.Keskühingu Bülletään nr. 20 on ammugi käes ja loetud. On tubli number. Too Connecticuti Eesti Selts kakab mulle küll kaela. Aga see on mu edevuse jaoks. Saatsin ju USA keskarhiivile oma töö käsikirja ühe koopia. Arhiivi juhataja on ühtlasi ka sealse (arhiiv on Connecticutis) eesti seltsi sekretär, Ferdinand Kool. Oli E.Vabadussõja ajal Pärnu maavalitsuse toitusosakonna juhataja, tubli töömees, aga robustne bürokraat... täheharja ja juuksekarva lõhetaja... Ma tahaks loota, et sellest Bülletäänist ning selles avaldatud mõtetest ehk on kasu eesti koolide töö parandamiseks, pikka mööda, sest ega aastate kestel kujunenud viise ja olukordi saa üleöö muuta...

Eesti koolide (täienduskoolide) alal toimub teatud murrang. Vanad, aastatelt, kes ettevalmistuse on saanud osalt vene ajal, osalt eesti õpetaja seminarides, on kinni kodumaa rutiinis. Siin juurde asunud noored on peamiselt laste emad, kellede lapses õpivad ameerika koolides. Need emad püüavad eesti kooli rakendada viise,

mida kasutatakse ameerika koolides. Eriti teevad seda Lilian Esop ja Ester Ulm. Lilianil on 2 poega, Esteril aga 4 tütart, viimased ameerika algkoolides. Sel ajal ei puudu raskused ja arusaamatusedki. Noored suhtuvad teatud kriitikaga "vanade" kutsetiste viisidesse, viimased omakorda leiavad, et noored ei osuta neile vajalikku respekti. Vanad püüavad vahel noori õpetajad kohelda nagu oma õpilasi...

Sellest seisukohalt rõhutab Lilian Esop, kes on ju USA Koolide Keskuse liige, et täienduskursusi ei vaja mitte niivõrd noored õpetajad, vaid just vanad, eesti kutsega! Palun sellega tõsiselt arvestada. Aeg toob siia loomuliku lahenduse, vanu eesti koolidest eemale nihutades kui nende aastate koorem kasvab....

Sulle ma suutsin hankida soovitud - Johannes Aaviku "Eesti muinasjutte". Seda raamatut, 2 eksemplari, ma palusin Eesti Kultuurfondi USA-s (~~Estonian~~ The Foundation for Estonian Arts and Letters, Estonian House, 243 East 34-th Street, New York, N.Y. 10016) 24. juunil k.a. juba saata Sulle otseselt Sinu aadressil. Ma saatsin neile 2 raamatu eest \$5.00, kokku \$10.00. Loodan, et raamatud peagi Sinu kodusse saavad. Samal päeval saatsin Sulle siit koguteose "Südamega ja sulega". Selle hind on \$3.00. Seega võlgned Sa mulle \$13.00. Kuidas Sa dollareid siia saad, ma ei tea, aga eks ju rootsi kroonid, vastava kursi järgi, samuti asja ajavad! Aaviku "Eesti rahvalaule" saatekulud on minu teades raamatu hinnasse arvestatud. "Südamega ja sulega" saatekulud olid ainult 18 senti... USA raamatu saatekulud on odavad, nende auhtes on kehtiv eriline odav tariif.

Kirjutan ja higistan, sest juba paar nädalat on temperatuur 30C ligi, täna on eriti kuum ja niiske, õhk on täis kuuma udu, nagu saunas, paneb higistama... Aga siiski eelistan sooja, kuumagi, külmale.

Ma pole veel sugugi kosunenud möödunud tuest, olen väsinud ja tüünenud. Kodus oleks vaja üht-teist teha, memme aidata, aga ei jõua, ega tahagi... Nähtavasti saabub vanadus, saan ju eeloleval 1. jaanuaril juba 73. Ja tervislikult pole ma kunagi tubli olnud. On lausa ime, et nii kõregelo olen aastaga jõudnud.

Püüan aga varuda materjale septembris ilmuvale Bülletäänile number 61, mis alustab juba seitsmendat aastat. Ja siis kirjutasin Aetsensiooni Selve Maasi ingliskeelsele eesti muinasjuttude kogule ja praegu on mul käsil mõni rida Helmi Mäelo saagale tööst ja võitlusest - Oma veri, Võõras veri, Keerdõlmed ja "Teised tüüled". Lugesin need teist korda läbi, aga pole saanud tööle hakata, loetu ununeb... Näis kas saabki "asjast asja". Mulle tundub, et Helmi Mäelo läheb seal edasi, kus August Kitzbeg oma "Töötsidega" pooleli jäi...

Soovitan, memmega, Sulle ja Su omadale kõike hääd, tervist ning edu! Proua Esop loodab kangesti, et kui tuled 1972 Kanadasse, siis Sa saad ka USA-sse. Ehk saab sel puhul teha jällegi kui mitte enam, siis õpetajate päevad... O.K.?

Sinu

a. j. Lint
Mulle tundub, et rest (faiidus) kord on tähtsal Grundt Wigi poest asetatud põhjamaa rahvatähtsusele...